

NIEROZKOSZNY (3) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e oraz pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz roz-).

sg m N nierozkoszny (1). ◇ G nierozkoszn(e)go (1). ◇ pl N subst nierozkoszn(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nie szukający przyjemności (1) : Krolá trzeźwego/ Krolá potrzebá czuynego/ Y iáko ono mowiá gdzieś nie roskołznego. KmitaSpit A4.*

2. *Surowy, prosty, bez wygod (2) :*

Wyrażenie: »nierozkoszny żywot« (2): BielŻyw nlb 4; y ípał ná mieyfcu onym/ ná ták twardym y vbogim łóžu: miałto poduźzki kamień/ á niebo miałto pierzyny máiąc. Ale Pan Bog ktoremu fię vboftwo y powścągliwy á nie roskołzny żywot podoba/ tey nocy vkazał mu fię przez fen SkarŻyw 346.

Szeregi: »dziwny a nierozkoszny« (1): Iako Crates, Diogenes miałto fklepu w kadzi miefzkał/ y inni mędrtri [!] dziwne a nie roskołzne żywoty wiedli iedno weczcieniu á w naukach fwe żywoty pokładali. BielŻyw nlb 4.

»powścągliwy a nierozkoszny« (1): SkarŻyw 346 cf Wyrażenie.

Synonimy: 1., 2. powścągliwy, sprostny.

Cf ROZKOSZNY